

slække væsentligt på den statslige kontrol med området.

Forslaget indebærer, at finansministeren bemyndiges til at træffe bestemmelse om, at visse af de afgørelser, som Hypotekbanken fremover kan træffe angående afvikling af statsgaranterede studielån, henlægges til pengeinstitutterne.

Ifølge de i medfør af lovens § 17, stk. 2, fastsatte regler om administrationen af garantierne, jf. § 50, stk. 2, i Undervisnings- og Forskningsministeriets bekendtgørelse nr. 512 af 4. juli 1990, som senest er ændret ved bekendtgørelse nr. 525 af 2. juli 1991, er der åbnet mulighed for, inden tilbagebetaling af det statsgaranterede lån påbegyndes, at bevilge udsættelse hermed på grund af låntagers arbejdsløshed, sygdom, barsel, aftjening af værnepligt, afdragsbyrder på anden studiegæld eller, hvis der foreligger andre særlige omstændigheder. Udsættelse af disse årsager medfører dog ikke, at garantiperioden ligeledes forlænges.

Afgørelse om udsættelse med tilbagebetaling af de nævnte årsager har hidtil været truffet af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, men det er med forslaget hensigten at henlægge disse afgørelser til pengeinstitutterne. Disse er i forvejen i medfør af bekendtgørelsens § 50, stk. 4, bemyndiget til, efter at tilbagebetaling er påbegyndt, at træffe aftale med låntager om afvigelser fra tilbagebetalingsaftalen.

Den foreslåede henlæggelse af afgørelser efter bekendtgørelsens § 50, stk. 2, til pengeinstitutterne vil således medføre en klar opgavefordeling mellem pengeinstitutterne og Hypotekbanken. Endvidere vil ordningen indebære en serviceforbedring for den enkelte låntager, som vil kunne træffe aftale om udsættelse med tilbagebetaling af de anførte årsager direkte med sit pengeinstitut.

Pengeinstitutternes administration af muligheden for udsættelse med tilbagebetaling vil blive nærmere fastlagt i henhold til en bekendtgørelse, som vil blive udstedt i medfør af den bemyndigelse, som i forslaget gives til finansministeren. Det er ikke her hensigten, at den fremtidige administration skal afvige fra den praksis, som hidtil er fulgt. Det indebærer, at udsættelse kan gives et halvt år ad gangen i indtil 3 år efter tilbagebetalingspligtens indtræden, hvorved bemærkes, at tilbagebetalingspligten efter lovens § 17 normalt indtræder 1 år efter det tidspunkt, hvor låntageren afslutter eller afbryder sin uddannelse. Anmodninger om udsættelse ud over i alt 4 år forelægges Hypotekbanken. For så vidt angår de årsager, som kan begrunde en udsættelse, er det dog hensigten at lade afdragsbyrder på anden studiegæld og andre særlige omstændigheder bortfalde, dels fordi disse bestemmelser efter Hypotekbankens opfattelse

ikke anvendes i noget videre omfang, og dels fordi pengeinstitutterne fortsat vil have adgang til efterfølgende at lempe en indgået tilbagebetalingsaftale.

Hvis et statsgaranteret studielån misligholdes, indfrier Hypotekbanken på statskassens vegne lånet. Indgår en låntager ikke en tilbagebetalingsaftale eller betaler aftalte ydelser til tiden, har det dog indtil nu været en forudsætning for indfrielse af lånet, at såvel pengeinstituttet som Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte forgæves skulle have søgt at formå låntager til at indgå en aftale eller genoptage betalingerne efter aftalen.

Det er imidlertid Hypotekbankens erfaring, at det kun i relativt få tilfælde er lykkedes at formå låntager til at påbegynde eller genoptage tilbagebetalingen af et misligholdt lån, og at rykkerskrivelsen fra den statslige kautionist ikke har større effekt end de tilsvarende opfordringer fra det pågældende pengeinstitut.

Det foreslås derfor, at rykkerproceduren begrænses således, at det ikke længere vil være en forudsætning for indfrielse af studielånet, at låntager tillige er blevet rykket af Hypotekbanken.

I konsekvens af de foreslåede ændringer i kompetencen til at træffe afgørelse om udsættelse med tilbagebetaling af statsgaranterede studielån foreslås det, at pengeinstitutternes afgørelser herom skal kunne indbringes for Hypotekbanken. Det foreslås samtidig, at Hypotekbankens afgørelser som klageinstans for pengeinstitutterne skal være endelige.

Forslaget og ressortændringen medfører i øvrigt, at Hypotekbankens afgørelser om tilbagebetaling af statsgaranterede studielån ikke vil kunne indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten. Denne klageadgang, som er beskrevet i lovens § 25, har hvad angår statsgaranterede studielån kun været anvendt i meget få tilfælde, og som det i øvrigt vil fremgå, opretholdes der fortsat en klageadgang til henholdsvis Hypotekbanken og finansministeren.

Klageadgangen til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten vil således fremover angå klager over afgørelser, truffet af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, om tildelingen og beregningen af støtte og tilbagebetaling af støtte, bortset fra de statsgaranterede studielån.

Klage over Hypotekbankens øvrige afgørelser vil kunne ske til finansministeren som følge af de almindelige administrative principper, bortset fra de afgørelser, som Hypotekbanken træffer som klageinstans for pengeinstitutterne.

Udover de ændringer, som er omtalt ovenfor, foreslås en række ændringer af teknisk/administrativ karakter som følge af ressortændringen.